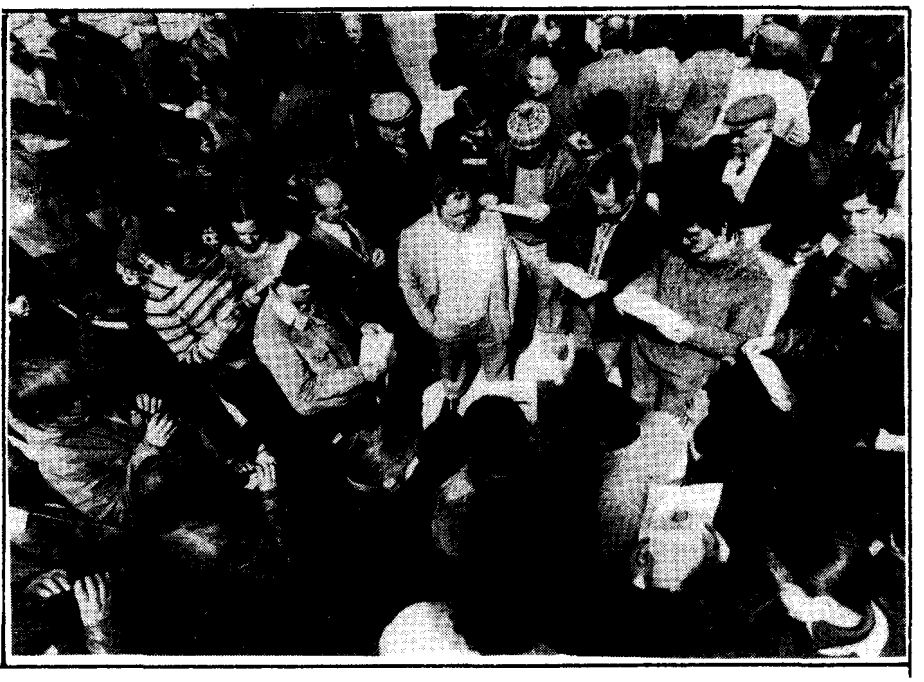
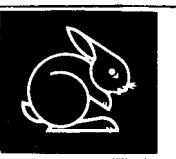
bon vi i galetes, coca, etc), i alguns diners per a l'església. El trajecte és aquest: a les 9 es va a Monteis, segueixen La Careda, Novelliques, El Pontí, Les Escares, Can Sancho, totes les cases del poble, Can Reixach, Can Feló, El Racó i tot seguit es dóna pas a la rifa dels ous, cantant per última vegada els goigs a la plaça, davant de tota la concurrència.

Miquel Mas

AGRICULTURA

UNES IDEES PRÀCTIQUES PER A EVITAR ALGUNES MALALTIES DELS CONILLS

-- Realment, la cria del conill és misteriosa, car conec molta gent afeccionada a la cunicultura i tots tenim idees molt diferents sobre la reproducció d'aquest animal i les seves malalties.

-- És una feina que demana molta paciència i jo diria que una mica de vocació. A part de donar el menjar i l'aigua cada dia, també cal tenir en compte altres coses que són importantíssimes per a que tot vagi bé.

-- Després de bastants d'anys criant conills, he comprovat que petits detalls que aparentment no tenen importància, resulta que al final poden ésser decisius.

Una de les coses que preocupa molt són les malalties que quasi sempre són mortals i poques vegades es poden guarir amb èxit. També és molt probable que les femelles curades d'una malaltia no siguin productives, fet que hem de tenir molt en compte. De tota manera, hi ha algunes malalties que es poden evitar gràcies a les vacunacions. Aquestes malalties són:

Pasterelosis, que ataca els pulmons i produeix la tos i els constipats i moltes vegades la mort dels conills desmamats i també a les femelles. De vegades es pot veure com els conills d'engrix es van aprimant i tenen dificultats per a respirar. De vegades pot produir diarrees. Per a lluitar contra aquesta malaltia cal tenir el local ventilat però que l'aire no vagi directament als animals. S'haurà de vacunar les femelles joves injectant 2 cc i repetir la dosi al cap de 15 dies. Després haurem de vacunar totes les femelles cada 3 mesos per a mantenir les defenses contra les bactèries que produeixen la malaltia. Cal fer aquesta operació d'una manera molt exacta per a mantenir l'equilibri sanitari de tots els animals. Els conills d'engreix no cal vacunar-los, perquè estan poc temps al local i l'efecte de la vacunació retarda el seu creixement.

Repeteixo que la gràcia és mantenir en bon estat les femelles que són les que encomanen a la seva cria fins quan està en el període de lactació.

Una altra malaltia és la

Mixomatosis, que és produïda per un virus que es diu myxomatosum sanarelli i gairebé sempre és mortal. Ataca principalment la regió del cap i per això en diem la malaltia del "cap gros".
Per a evitar aquesta malaltia hauríem d'evitar l'entrada d'insectes a dins del local i ruixar d'insecticida cada setmana, ja que la propagació principal d'aquesta malaltia és pels mosquits i mosques i puces dels propis conills.
Quan comença la infecció en una conilla, l'hem de treure del local i desinfectar la seva gàbia. La millor manera és cremar la amb un bufador i lògicament deixarem reposar la gàbia un temps.
Haurem de vacunar totes les femelles cada 6 mesos.
Els conills d'engreix no cal si a dins del local no hi ha la malaltia.
Finalment hem de tenir molt en compte que la malaltia d'aquesta infecció pot venir a part dels insectes per aliments contaminats, per altres animals com els gossos i els gats i per gent que visita les granges.
Actualment podem tenir confiança en les vacunacions, ja que proporcionen bones defenses contra aquest virus.
Tinya tricofítica. És una malaltia que ataca la pell produint crostes i la caiguda del pèl. Comença per la cara i les potes anteriors i després passa a la resta del cos.
Es pot curar amb pomades que portin sofre i jo tinc comprovat que la barreja de sofre i iode va molt bé. Aquesta malaltia és perillosa perquè es pot encomanar al qui té cura d'ells i de vegades produeix lesions molt greus a les mans. Com totes les malalties de la pell, si es cura ràpidament no és perillosa.
Finalment he de dir que si la granja està infectada de tinya es pot curar barrejant 250 gr. de pols de sofre amb 50 Kg. de pinso. És un sistema fàcil, econòmic i molt efectiu.
Sarna sarcòptica. És una malaltia produïda per un insecte microscòpic i ataca el morro i les potes. Per curar-la hem de netejar les regions afectades amb aigua i sabó i posar-hi una pomada adequada. És molt important netejar la gàbia de la femella atacada.
Sarna psoróptica. Ataca les orelles de les femelles. Per a curar-la hem de ruixar la regió afectada amb un líquid d'insecticida molt diluït.
Enterotoxemia. Produïda per la bactèria clostrídium perfringens i produeix timpanisme. Són aquelles femelles que es moren inflades del ventre. La femella afectada no menja i per tant podrem saber fàcilment el seu diagnòstic. És difícil curar-la i depèn dels dies de la seva infecció. Es pot donar una injecció de 10 cc de sèrum glucosat a la vena marginal de l'orella i repetir la dosi durant dos o tres dies fins que torna a menjar. Aconsello de treure-li el pinso i donar una mica de vert.
Diarrees. És el resultat patològic de moltes malalties diferents. Pot ser la causa l'alimentació en condicions dolentes, dels canvis de temps, de l'aigua no potable.
Aconsello curar tot els animals contra una malaltia que es diu coccidiosis, ja que el conill està molt afectat per aquest paràsit. Si el tractament no dóna bon resultat, llavors podem pensar en altres causes.
Un bon sistema és el règim d'un dia per a evitar les morts dels conills d'engreix. Donar palla i aigua medicada però treure el pinso.
També vigileu les condicions higièniques de l'aigua i el menjar.
Hi ha moltes més malalties, però jo crec que aquestes són les principals i evitant-les es pot aconseguir bons resultats.

Albert Altes

